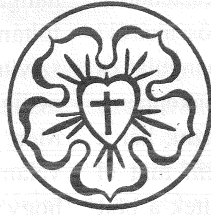


OROSHÁZI HARANGSZÓ



1997. HÚSVÉT

IV. ÉVFOLYAM I. SZÁM

INGYENES

“HA FÖL NEM TÁMAD ..”

Az énekeskönyv 213-as énekéből kiragadott fél mondat egész gondolatsort indít el bennem. Húsvétra, a feltámadás ünnepére készülünk. A fogyasztásra berendezkedett átlagpolgárok az ünnepi bevásárlás kínjai közepette töltik fel az éleskamrat az ünnepi hus-vetelezésre. Mi, keresztyének a böjti úton haladunk Húsvét felé, és Nagypéntek “dicsőséges tragédiáján” át érkezünk meg az üres sírhoz. Ugy tűnik. Húsvét megközelítése mindenki számára csak bizonyos megpróbáltatások útján lehetséges, és mire elérkezik a nagy nap, már nem jut el a tudatunkig, hogy mit is ünneplünk. Sem a “hús-vetelezők”, sem a “Húsvétozók” nem akadnak fenn a feltámadás rendkívüli valóságán, mintha az oly természetes volna. Az előbbieket számára természetesen mítosz csupán, az utóbbiak számára pedig olyan elméletinek tűnő hittétel, hogy az már szinte elhanyagolható. Ezért aztán kevesen teszik föl a kérdést: *Mi lett volna, ha Krisztus nem támadt föl?* Lenne keresztyénség? Ünnepeleánk valamit az első tavaszi holdtölte utáni vasárnapon? Talán jobb is, hogy így van - gondolják némelyek - hiszen a feltámadás az evangélium legsebezhetőbb pontja, jobb nagyvonalúan átsiklani felette. De egy 12. századi ének sora makacsul visszhangozza 1.Kor 15,14-et: **“HA KRISZTUS FEL NEM TÁMADT...”** - Ne kerüljük most el ezt a mondatot. Vállaljuk a lelki, szellemi “megpróbáltatások” útját, hogy végre megszűnjön a bennünk és körülöttünk lévő homály. A halál-feltámadás kérdése ugyanis nem költői kérdés, hanem a legteljesebb értelemben *életbe vágó kérdés.*

Oroszházán sokat temetünk, és ez azt jelenti, hogy sűrűn kell szembenéznünk a lét-nemlét, élet-halál kérdésével. A temetési ígírdetésben mindig, de gyakran már a gyászolókkal való kapcsolatfelvétel alkalmával is elmondjuk, hogy mit jelent az evangélium jó híre éppen a ravatal mellett. Alig fordul elő, hogy erre a rendkívül merész állításra: *Krisztus feltámadt, mi is*

föltámadunk! - valaki fölkapná a fejét, és továbbkérdezne. Ahogy a tanítványok többsége némán veszi tudomásul a hírt, amit az asszonyok hoznak az üres sírra vonatkozóan, úgy hallgat ma is a többség. Csak ritkán fordul elő, hogy valaki elmegy a sírhoz, tisztazni a törtenteket - mint Péter és János - vagy hangot ad kételkedésének, mint Tamás tette. A többség ma sem akar kilépni a bizonytalanság ködéből.

Miért? Talán azért, mert a ködben mégiscsak biztonságban érezzük magunkat - igaz, nem látunk tisztán, de minket sem látnak... Ez a hamisítatlan struccpolitika csak átmeneti nyugalmat jelent. Amit az evangélium gyenge pontjának érzünk, valójában a mi gyenge pontunk. A becsületes gondolkodás nemcsak az ember kicsiségét látja meg, hanem az Isten mérhetetlen nagyságát is fölismeri. Pascal pusztán becsületes gondolkodás útján jut el az alábbi fölismeréshez:

“Mi nehezebb: megszületni, vagy feltámadni; az, hogy ami sohasem volt, az legyen, vagy hogy továbbra is legyen, aki egyszer már volt? Nehezebb-e vajon életre születni, mint az életbe visszatérni? A megszokás miatt az egyiket könnyűnek, a megszokás hiánya miatt a másikat lehetetlennek tartjuk.” (Pascal: Gondolatok, 222. töredék)

Amit Pascal a **gondolkozás bizonyosságával** állapít meg, azt Pál a **hit bizonyosságával** így fogalmazza meg: *“Elvettetik romlandóságban és feltámasztatik romolhatatlanságban!”* (1.Kor.15,42.)

Aki az értelem kételkedésével, de egyben a hit alázatával közelíti meg a kérdést, az bizonyosan eljut a boldog felismerésig: **“ÁMDE KRISZTUS FELTÁMADT A HALÁLBÓL...”**

1997 Húsvétján boldog húsvéti megdöbbenést kívánok a Harangszó minden kedves Olvasójának!

Győri Gábor

Miért és hogyan böjtöljünk?

Böjt - mi jut eszünkbe ma az egyházi esztendő e különös hangulatú és tartalmú időszakáról? Egyáltalán bennünk él-e még a különös hangulat és jelent-e még valamit a tartalom? Mi tulajdonképpen a böjt? Bizony kevesen tudják megfogalmazni, bár a sejtések, érzések szintjéről még talán nem tűnt el egészen. Mára a feledés homályába merültek a böjt külsőségeiben gyakorolt szokásai, amelyeket - ha helyes és méltó szándékkal, céllal gyakorolták - komoly segítséget, támasztékot adtak a belső tartalom átéléséhez. Persze ma már böjti időszakban is rendeznek lakodalmat és böjt 2. vasárnapjának hetében szinte természetes, hogy óvodákban, iskolákban farsangi mulatságot tartanak.

A katolikus felekezethez tartozók ma is böjtölnek, azaz bizonyos ételektől olykor tartózkodnak. Evangélikusok között ez igen ritka. Talán azért, hogy a böjtnek, azaz a valamiről való célzatos lemondásnak elkerüljük azt a kísértését, hogy ezzel érdemeket kívánjon szerezni a kegyes hívó Isten előtt. Kétségtelen, hogy egyszerűbb megoldás elfelejteni a böjtöt, kiiktatva hitéletünkéből, mintsem átgondolni és megkeresni, hogy valójában mi a böjt lényege és igazi célja. Nem vagyunk aszkéta szerzetesek, de tudnunk kell, hogy létezik keresztyén aszkézis, önmegtagadás, lemondás - melynek következménye lelki gazdagodás.

E rövid bevezető után gondoljuk át együtt, hogy mi is a böjti időszak igazi célja, tartalma. Aki hosszú utazás után végre hazaérkezik, átéli, hogy kell egy kis idő, néha nem is kevés, mire az út suhanó képei után átveszi az otthon hangulatát, levegőjét. Még saját otthonunkra, jól ismert környezetünkre is rá kell hangolódunk. Most ezzel a példával közelítsünk a böjti időszak különleges szerepe felé. Rohanó életünkben idő kell, mire ráhangolódunk az üdvösségünket, örök életünket tekintve döntő események ünnepeire: Nagypéntekre és Húsvétra! Pedig többé-kevésbé ismerős ünnepek, ismerős hangulattal, szokásokkal, receptekkel, terítéssel és egybekkel. Mégis időt kell szakítanunk arra, hogy ráhangolódjon lelkünk ezekre az ünnepekre. Ehhez pedig időt kell szakítanunk, bármennyire is szorítja kezünket és gondolatainkat a karóra nevű bilincs. Hogyan hangolódjunk rá a keresztt és az üres sír ünnepeire? Úgy, hogy minél többet olvassuk,

hallgatjuk Jézus szenvedésének, halálának és föltámadásának valóságos történetét, és szívünkben, gondolatainkban forgatjuk. Ehhez pedig gyakran lemondás, azaz böjt szükséges. Mert a böjt azt is jelenti, hogy lemondok valamiről, ami számomra fontos, mert tudom, hogy mérhetetlenül nagyobb és fontosabb vár rám, mint amiről lemondtam. Sokszor egy fárasztó nap után félálomban nézzük végig a viláért sem elmulasztható tévésorozat aznapra rendelt epizódját, utána belezuhanunk ágyunkba. Vagy csak pár oldalt tudunk elolvasni kedvenc könyvünkéből, mert máris csukódik a szemünk. Nincs erő még Bibliát is olvasni. Hát miért ne lehetne éppen az a pár oldal a Bibliából? Miért ne lehetne kihagyni éppen azt az epizódot a Dallasból? Nem kötelező a böjt, a lemondás, nem vallási előírás, hanem sokkal több ennél: áldott lehetőség arra, hogy Isten igéjét olvassuk, hallgassuk, hogy a golgotai keresztt és a húsvéti üres sír titkának életünket, örök életünket jelentő következménye ne maradjon titok előttünk! Idő kell bűnös voltunk meg- és belátásához is, hogy komolyan vehessük az amerikai spirituálé mondatait: "Ott voltál, mikor megfeszítették őt!... Ott voltál, amikor föltámadott!" Mert ez Nagypéntek és Húsvét titka: Ott voltak bűneid, bűneim Krisztus kereszttén, és a mi örök halálunk fölött is győzött a Föltámadott! Ez persze csak szép vallásos beszéd, amíg élővé, léletté nem válik bennünk a Szentlélek által. Ehhez azonban idő kell, kedves Olvasó, meg kell állnunk, ha kell, lemondás, böjt árán is! Nem kötelező, hanem szabad! Vedd és olvasd, hallgasd és forgasd szívedben Jézus szenvedésének, kereszthalálának, föltámadásának történetét, hogy a kereszttfa és az üres sír titka benned is tündökölhessen!

Kedves megfáradt, az életbe, a másik emberbe és önmagadba fáradt Testvérem, halld újra Jézus hívó szavát, mely böjtben még szelidebben, de még határozottabban szól: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és megnyugvást adok nektek." (Mt 11,28)

Kovács László
lelkész

EMLÉKEZZÉL, URAM!

Úrvacsorai igehirdetés "Reminiscere" vasárnap hetében

Textus: Zsolt. 25,6-7.

Emlékezzél, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.

Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondoldj rám, mert Te jóságos vagy, Uram!

REMINISCERE (böjt 2. vasárnapja) hetében ez a zsoltárvers adja meg hitéletünk alaphangját. Dávid bensőséges vallomása ez a zsoltár, de egyszersmind igen különös alkudozás Istennel. Mintha Dávid az Isten emlékezetét akarná befolyásolni, megváltoztatni.

Lehetséges ez? - Befolyásolható az Isten? Képes erre az ember?

Szabad ez? - Van-e joga erre az embernek? Nem vakmerőség bizonyos emlékek kitörlésének szándéka az Isten "adattárból"?

Az *Isteni Emlékezet* titkait próbáljuk megközelíteni, amikor az Isten-képi ember emlékezőtehetségét vonjuk megfigyelés alá.

Az emberi emlékezet egyszerre csodálatos és gyarló, sőt bűnös. Csodákra képes az emberi agy! Irdatlan információ-tömeget őriz a kollektív emlékezet és bámulatos, hogy mire képes az *emberi memória*.

Ugyanakkor az emberi emlékezet mindig torzítja a valóságot. Ilyen torz emlékezés a **MEMOÁR**, a nagy és kis emberek visszaemlékezése. Könyvtárakat lehetne megtölteni a memoárokkal, melyeknek hőse mindig maga az ember. Ez az emlékezés csak elfogult lehet és gyakran alantas érdekektől vezérelt.

Emlékezetünk másik torzulása a **SZELEKTÍV MEMÓRIA**. Lehet ártatlan gyermeki jelenség, vagy lélektani védekezés, amikor a nyomasztó csemények "kihullanak" az emlékezetből, de legtöbbször egyszerűen "csak" bűn.

Az emlékezet végzetes torzulása az **AMNÉZIA**. Enyhébb fokon ide tartozik hétköznapi feledékenységünk, kóros formában való jelentkezése sorstragédia, a beteg elfelejti múltját, idegenként él családjá körében.

Az úrvacsorához gyónással készülünk. **A GYÓNÁS IS EMLÉKEZÉS**. Vajon ez az emlékezés is torzult? Milyennek látjuk magunkat visszatekintve? Gyónásunk a memoárhoz hasonlóan elfogult, vagy talán szelektív, netán teljes amnézia? Hogyan működik emlékezetünk, amikor a gyónókérdés az embertárs bűneit hozza elénk: "*Megbocsátottál-e az ellened vétkezőknek?*" Ajkunk válasza: "*Megbocsátottam*", de szívében ezt mondjuk: "*Nem felejtetek?*"

Tudjuk, érezzük, hogy Krisztus vacsoráján nem maradhat rejtve bűnös múltunknak egy részlete sem. Júdas bűne sem maradhatott rejtve, mert az Úr leleplezte: "Aki velem mártja kezét a tálba, az árul el engem."

A GYÓNÁS CSAK ŐSZINTE ANAMNÉZIS LEHET! Anamnézis, a beteg visszaemlékezése, ami nélkül az orvos nem kezd operálni. Jól felfogott érdekünk, hogy anamnézisünk a valóságnak megfelelő legyen. Az őszinte beismerés azonban kevés - még nem jelent kimozdulást a "holt"-pontról, a halálra ítélt állapotból.

AZ ISTEN EMLÉKEZETÉT CSAK KRISZTUS FELŐL LEHET BEFOLYÁSOLNI!

Csak Krisztus áldozatára hivatkozva emlékeztethetjük Istent az Ő irgalmára és kegyelmére. (Ez a mi betegbiztosítási kártyánk). A Szentírás tele van ilyen hivatkozási helyekkel. Csak egyet idézünk:

"Elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről? Ha mások elfeledkeznek is, én rólad el nem feledkezem. Tenyerembe véstelek fel." (Ézs 49,15-16) Krisztus áldozatáról szóló ígéret - már az Őszövetségben! Krisztusra való tekintettel az Isten emlékezte megváltozik:

- **Szelektívvé válik!** Dávid kérheti imájában: "*Kegyelmed szerint emlékezzél...*"

- **Amnéziává lesz!** "*Ifjúkorom vétkeiről, bűneimről ne emlékezzél meg!*" - hulljon ki minden terhelő emlék.

- **A memoárunkat maga Krisztus készíti el**, és ebből a visszaemlékezésből hiányzik minden vádoló momentum, csak a jó kerül bele, ahogy Mt 25,34-40 szerint olvassuk:

"Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot ...mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok, meztelen voltam és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és eljöttetek hozzám..."

Az Úr asztala felé indulva **REMINISCERE, FRATRE!**

- EMLÉKEZZÉL, TESTVÉR!

Bűnös gyermekeidhez lehajolva

REMINISCERE, DOMINE!

- EMLÉKEZZÉL, URAM!

Győri Gábor
ig. Ielkész

Aki örökre tökéletessé tette.....

*“Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletessé tette a megszenteltekét.”
(Zsid. 10,14)*

Mit jelent ez az ige a ma embere és az én számomra? Megfordítva a kérdés sorrendjét, számomra a legnagyobb lelki békességet, a Vádoló teljes halálát, megváltott életem mennyei örömét.

Isten akkor tette ezt világossá számomra, amikor megláttatta velem emberi tehetetlenségemet az Isten gyermekévé válás küzdelmeiben. Legyen Néki hála és dicséret ezért.

Véglegesen megadta válaszát azokra a kérdéseimre, melyekben tépelődve álltam színe elé, amikor döbbenet láttam a már egyszer, sőt többször elkövetett bűneim megismétlődését életemben. Azokét a bűnökét, amiket már megbántam, megutáltam, a keresztt alá tettem. Mégis felülkerekedtek rajtam, így ismét besározódtam vagy embertársaimat fröcsköltem be velük, egyszerre újra vétkeztem súlyos gondolatokban, undok szavakban és ártó cselekedetekben.

Mit jelent ez az üzenet a ma emberének?

Annak, aki konokul tagadja azt, aki életet adott neki, ellenáll minden hívó szónak, megátalkodottan tagadja Isten Fiában megnyilvánuló szeretetét - nem jelenthet mást, csak az örök HALÁL-t.

Azoknak, akik keresik Istent és kutatják az Ő szent titkai, újjászületnek, a test akaratát alárendelik Urunk mindenkor jó és tökéletes akaratának, - ígéret szerint az **ÖRÖK ÉLETET**.

Egyetlenegy áldozat!

Nincs több és nincs más!

A gyűjtőszendevély által megszállott ember arra törekszik, hogy megtalálja a valós “egyedi” darabot, hogy annak birtokában váljon híressé, eszmei érték birtokosává, a rekordok könyvének részesévé, egyszerre emberi “nagygyá”.

Ez számára a szint, a mérce.

Micsoda tévedés!

A rothadandó anyagot felcserélni az Örökkévalóval, az Élettel!

Jézus Krisztus tökéletesen kielégítette az Atya bünt nem tűrő igényét és az ember büntől való szabadulásának szükségességét. A maga szemei előtt tökéletes ember elől az igazi értéket lepel alatt tartó Hitető elfedezi a valósat, az igazit. A tökéletes Úr Jézus helyett magát adja, a sötétség fejedelmét, a csalárdság kivitelezőjét a hazugság és hitetés eszközeivel.

Ő a Diabolos, a fordított értékrend ura, aki ezt sugallja a kételkedő, kereső ember szívébe:

- azért ennyire ne add át magad az Isten ügyének
- ne vidd túlzásba, elég a látszat, a külső megnyilvánulás
- a lelkedre ráérsz még gondot fordítani, a vég még úgyis nagyon messze van

... és még sok-sok más áltatás és egyidejűleg altatás.
Kedves Olvasó!

A földi dolgok terén minden lelkiismeretes ember törekszik a legjobb tudása és képessége szerint tevékenykedni, bizonyítani a tőle telhető maximumot.

A mennyei dolgokban nem kell bizonyítani, csupán el kell fogadni az ingyen kegyelmet. Hálából és Isten iránti tiszteletből azonban meg kell, hogy tegyünk, amit Máté 22,37 verse így ír: “Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.”

Őt szolgálni maximálisan, hálával, önkéntes áldozattal - az igazán jó élet, kívánatos és áldásos.

Gondold végig: az embereknek lehet szép szavakkal, jó cselekedetekkel tetszelegni. Az Élet Fejedelmének nem kedveskedhetsz hasonlókkal?

Annak, aki örökre tökéletesé tette a porból vett és porrá levő halandót, hogy a romlandóbból romolhatatlant állítson elő!

A Ján. 12,24-ben ez áll: “Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad, ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem”

Húsvét ünnepe az Úr halálát és feltámadását hirdeti. Ő halt meg, a tiszta, a szeplőtelen, a szent azért, hogy az én és a világ büntől megromlott tökéletlenségét örökre tökéletessé tegye.

Az ige kérdezi a Márk 8,37-ben: “Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?”

Semmit!

Önmagában kárt vall, kiesik az Isten titkainak hatásköréből.

Azt hallani gyakran: “Hiszem, ha látom!”

Micsoda logika! Amit látok, azt nem kell hinnem, így tehát a hit fogalma is ismeretlen.

A hitetlen, maga szemei előtt bölcs ember rögtön a saját elméjére, fantáziájára támaszkodik, feszegetni kezdi a “hogyan”, a biológiai képtelenségekbe tekeredik bele.

A Benne hívőknek, az Általa megszentelteknek nincs okuk az aggodalomra, sem arra, hogy szégyelljük Őt és az Ő beszédét - e parázna és bűnös nemzetség között, hogy az Embernek Fia se szégyelljen bennünket, amikor eljön az Ő Atyja, dicsőségében a szent angyalokkal.

Amen! - Úgy legyen!

Tóth Jánosné

A Kultúra Napján

Ma, 1997. január 22-én ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját. Mottónk ezen a napon talán ez a mondat is lehetne: "Ó, én édes hazám, te jó Magyarország."

174 évvel ezelőtt (1823. január 22-én) írta meg Kölcsey nemzetünk legfontosabb énekét a Himnuszt.

Ha van értelme egy olyan ünnepnek, mint a Magyar Kultúra Napja, az csak az lehet, hogy elmondjunk egy imát a magyar kultúráért. Egy olyan imát, mint a Himnuszt, ami számbaveszi az elmúltakat, megtervezi az eljövendőt és a beteljesedéshez kéri Isten áldását.

Az ünnep arra jó, hogy emelkedett méltósága elvezessen bennünket az igazsághoz, ahonnan újjá tudjuk építeni az optimizmust, a hitet.

Szavakkal, elfelejtett, kismimizett szavakkal.

Ha manapság elkezd valaki egy mondatot, könnyű megsejteni a végét. Titkot, erőt, lenyűgöző leleményt nemigen rejteget már a nyelv. Gondolatot még csak-csak, de életet, amely kiteljesítője, társa lehetne a gondolatnak, alig.

A minket uraló dolgoknak hamis nevet adunk. Nem tudjuk megalkotni a felszabadítás nyelvezetét, de ... alkossuk meg, mert így csak századunk holt lelkei vagyunk. S fel kell mutatnunk az eleven lelket, mert enélkül nincs kultúraépítés.

Nekünk magyaroknak is, hasonlóan más népekhez, vissza kellene húzódnunk saját kultúránk bölcsőjéhez. Értékelni kellene gyökereinket, jelenünket és reményelni a jövőnket.

Kinek köszönhetjük a magyar kultúra létét?

Méltán neves elődeinknek, és itt hosszú sor állhatna Balassi Bálinttól, Károly Gáspártól kezdődően

egészen Pilinszky Jánosig, Faludy Györgyig. De a felsorolás végeztével gondoljuk magunkra is, mi hol állunk a magyar kultúra építésében.

Mert ne idegenkedjünk a gondolattól - ennek a "nagy egésznek" mi is részesei és építő munkásai vagyunk. Ki így, ki úgy.

Mert nem féledkezhetünk meg ezen a jelképes napon a boltíves gondolatok alatt meghúzódó hétköznapi kultúrájáról sem. Hiszen a viselkedésünkkel, beszédmodorunkkal, viszonyainkkal, meggyőződéseinkkel is fémjelezzük mindazt.

Kölcsey Himnusza áldást kér minden magyarra, s mivel "annyi balszerencse közt, oly sok viszály után" még megvagyunk, talán harmatozik ránk onnan felülről áldás.

Áldás, ami feltámasztja bennünk a reményt, hogy Vörösmartyval együtt higgyük: annak, mit a kor megtépni vágyott, holnap virágban kell állnia!

S legvégül álljon itt egy imádság:

*Áldás legyen e ház minden kövén, s szögén,
Áldás legyen aki átlép a küszöbén.
Áldás szálljon ezen helyről a világra,
Messez vidékre az egész hazára.*

Kun Edit

magyar-történelem szakos tanár

(Elhangzott 1997. január 22-én az Evangélikus Általános Iskolában - az Iskolarádióban)

Túrmezei Erzsébet HÚSVÉTI HÍRADÁS

Látsz halott arcot és hulló virágot:
mindenütt a halál hatalmát látod,
és gyászod terhét roskadva viszed,
ha ninesen húsvéti hited.

Ha sír a gyász, a bánat,
mi vigasztalna más:
a Krisztus él, feltámadt,
és van feltámadás!
A sötét felhő széled,
áttör a napsugár,
mert győzött Ő, az Élet!
Új élet útja var

Miért nem emeled fel könnyes arcod?
Miért vívod mindig egyedül a harcot?
soha nem talál békét a szíved,
ha ninesen húsvéti hited.
Szólj, diadalmas ének,
mint boldog híradás

a bánkódók szívének,
hogyan van feltámadás!
Az élő Megváltóra
ki egyszer rátalált,
nem retteg sirt, halált!

Nem hallod a Feltámadott hívását?
Nem hallod igéjét, vigasztalását?
Ő minden benne hívón segített!
Mért ninesen húsvéti hited?!

Szólj, diadalmas ének,
és szárnyalj, mint a szél!
Szálj északnak és délnek,
és hirdesd: Jézus él!
Az élő Krisztus Jézus
jár velünk szüntelen.
Ha szent nyomába lépünk,
mienk a győzelem!

Töprengő jegyzet

Dilemma

Bibliára épülő evangélikus tanításunk szerint kettős állampolgárok vagyunk, a hívő ember egyrészt mennyei állampolgár, másrészt azonban - és ez sem elhanyagolandó - ennek a világnak, hazának is polgára. Az előbbi állampolgárságunkat a Krisztusba vetett hit által kapjuk meg, s véglegesítése majd Isten Országában lesz, amikor ebből a három dimenziós világból el kell végleg mennünk.

Ameddig azonban Isten itt tart bennünket, ezért a viláért is felelősséggel tartozunk, nem élhetünk közömbösen, csak a messzi célra fixált tekintettel, a lábunk elé is nézni és látni kell. A felelősségünket pedig csak fokozza, ha az állapotok riasztó rosszabbodásának lehetünk szem- és fültanúi, mert a próféta küldetés tartalma - minimum - az, hogy kérdések formájában apelláljunk olyanok lelkiismeretére, akik gyakorlati felelősséget hordoznak azért a társadalomért, amelyik jelentős része voksát, szavazatát adta rájuk - hittel.

Már nem is kérdezzük a régi, 94-es választási szlogent az életkörülmények javulásáról, a 3,60-as kenyerről, a szociális érzékenységről, s azt sem kérdezzük, miért hangzott el 1995-ben számtalanszor, hogy 1996-ban már jobb lesz, s miért hangzott el 1996-ban, hogy majd 1997-ben lesz jobb, és miért változott ez is, hogy majd 1998-ban lesz jobb... nem, ezeket nem kérdezzük, mert az állítások mögött lévő turpisság kézenfekvő, s a hatalom túlélési tünete nyilvánul meg benne... De azt már kérdezzük, hogy miért van annyi korrupció (olaj-gate, tocsikolás címszavával jelezhető szerteágazó pénzügyi barba-trükk), s azt is kérdezzük, vajon ki és miért robbantotta ki a Postabank cirkuszt, hogy sok-sok kisember elveszítse a kamatot (hiszen ha kb. 20 milliárd Ft-ot kivettek a befektetők, akkor ha csak 10% nem kifizetendő kamatot veszünk is, meghökkentő összeg a banki nyereség)? Miért kell a méregdrága benzín mellett lehetetlenül drága autópálya díjat fizetni, miért lehetetlenül drága a gyógyszer, a kenyér, a tej, a villany, a gáz? S azt is kérdezzük, hogyan tollasodhattak meg egyesek egy hajdani szolidan beteg szocializmus után úgy, hogy havi bevételük sok millió forint lehet ebben a mai katasztrofálisan beteg cowboy-kapitalizmusban? Kérdésünk lényege: hogyan lehet és szabad az, hogy a társadalom egy széles rétege rohamosan elszegényedik, s egy nagyon vékony rétege pedig hihetetlen gazdagságra tesz szert?

A legszomorúbb kérdésünk viszont az, vajon van-e ebben az országban valaki, aki tényleg a fogyó és

elszegényedő nemzet javát akarja? Van-e valaki, vagy valamilyen csoportosulás, párt, közösség, amelyik ténylegesen a nemzetet akarna segíteni? Aki nem pusztán a hatalmat és az azzal járó előnyöket akarja? Aki nem csupán meggazdagodni akar, hogy autócsodái vagy 100 milliónál is értékesebb háza legyen? Vajon vannak-e olyanok, akik tényleg ki akarnák vezetni ezt a szegény és szerencsétlen népet erkölcsi káoszából, szellemi süllyedéséből? Tényleg vannak-e olyanok?

Az aggodaimunk nagyon nagy: forrongnak a kistermelők, és ellene heccelik a lakosság egy jelentős részét a "Divide et impera" szellemében... rettenetesen fortyog az egész hazai valóság, gólyavári professzorok, anyagi gondokkal küzdő és bosszankodó egészségügyiek, elégedetlenkedő pedagógusok, elkeseredett nyugdíjasok, adót és Tb-t nyögő kisvállalkozók (akik még nem adták vissza a vállalkozásukat) és a média közben éket ver a különböző rétegek közé! S ha túl jól sikerül az ékverés?

Ha túl jól sikerül az ékverés? "Isten áldd meg a magyart..." Ismerős ez a vers? Tudjuk a folytatását?

Ribár János

Juhász Gyula

AZ UTOLSÓ VACSORA

János a Mester nagy szíven pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol,
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Hüsen, szomorún a szobába téved,
Be fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Judás se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg,
S megszegi az utolsó kenyeret!

HÍREK, INFORMÁCIÓK, KÖZÉRDEKŰ SOROK

Gyülekezeti alkalmaink:

Március 23-án, virágvasárnapkal kezdődik a **nagyheti sorozat**. A passió hetében **minden nap lesz istentisztelet 17 órai kezdettel** a gyülekezeti teremben. A sorozat célja, hogy segítsen lelkileg felkészülni a Húsvét, azaz a feltámadás ünnepének méltó megünneplésére. Aki lelki értelemben nem mélyed el Jézus Krisztus Urunk megrendítő szenvedésének alázatos szemlélésébe, a feltámadás örömeit sem tudja igazán átélni.

Ez különösen igaz nagypéntek napjára. **Nagypénteken délelőtt 10 órai kezdettel** istentiszteletet tartunk, **délután 5 órai kezdettel** pedig hagyományos passió-olvasást.

Egyéb, figyelemre méltó alkalmak:

Március 30-án, Húsvétvasárnap 6 órai kezdettel az ifjúság előadásában zenés húsvéti műsor Györi Gábor vezetésével. Címe: Passio és feltámadás! Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Április 5-6-án (szombat-vasárnap) iharosberényi testvérek lelkészükkel, Horváth Feréncel együtt kirándulnak Orosházára, fogadjuk őket szeretettel. Kérjük, aki tud segíteni, jelezze az igazgató lelkész úrnál, Györi Gábornál. **Különös lehetőség:** április 5-én, szombaton kirándulás Ópusztaszerre az iharosberényiekkel közösen. Kérjük, az érdeklődők jelezzék szándékukat a Hivatalban. Vasárnap, a délelőtti istentiszteleten Horváth Ferenc iharosberényi evangélikus lelkész szövegét.

Április 20-án, vasárnap délelőtt 10-kor ünnepi istentisztelet után emlékkövek elhelyezése a templomkertben és a **zombai evangélikus gyülekezet küldöttségének** fogadása. Délután az ifjúság újra előadja a "Zombai harang" című nagy sikerű zenés darabot. A zombai vendégek miatt korábbi időpontban lesz az előadás kezdése. Szószéki hirdetésben jelezzük majd a kezdés pontos időpontját!

Április 23-án, szerda este 6 órai kezdettel hálaadó istentisztelet Orosháza alapításának 253. évfordulója alkalmából.

Április 27-én, kantate vasárnapján 1 napos látogatásra érkeznek a Lucfalvi gyülekezet kórusa Orosházára. A délelőtti 10-kor kezdődő istentisztelet keretében szolgálnak. Fogadjuk őket szeretettel!

Felhívás mindenkire!

Kérem a kedves olvasót, figyelmesen olvassa el ezt a pár sort!

A testvérek megértő szeretete iránti bizalommal írom ezt a tájékoztatást, tekintettel arra, hogy 1996. decemberében az Országos Presbitérium egyhangúlag hozott egy határozatot, aminek a lényege, hogy azok a gyülekezetek, ahol nincs meg a nyugdíjasok esetében a havi 100.- és dolgozók esetében a havi 200.- Ft. egyházfenntartói járulék átlaga, 1998-tól kezdve nem adhatnak be országos szinten segélykérelmet esetleges nagyobb vállalkozásaik támogatására.

Tény, hogy egyházmegyénk gyülekezetei is jelentős anyagi támogatásban részesültek az elmúlt esztendőben (így az orosházi gyülekezet is különböző címeken kapott kisebb-nagyobb összegeket), de a jövőben elvesztenénk a jogunkat az ilyen jellegű támogatásokra, amennyiben nem tudjuk megemelni az egyházfenntartói járulékokat megközelítőleg az első bekezdésben jelzett szintre.

A másik oka az előterjesztésnek: lélekszám tekintetében hatalmas gyülekezet az orosházi, a magyar gyülekezetek legnagyobbika, de egyházfenntartói járulék tekintetében a legutolsó között vagyunk. Azaz megdöbbentően kevesen tartják kötelességüknek a járulékok rendezését és gyakorta az összegek nagysága sem közelíti meg az Országos Presbitérium által előírt javaslatot (nyugdíjasok évi 1.200.- Ft és dolgozók évi 2.400.- Ft.)

Szívesen hivatkoznék arra, hogy mi "viharsarok" vagyunk, de sajnos ezt nagyon könnyű megcáfolni, éppen azért, mert Békés megyében két evangélikus egyházmegye van, a szomszéd neve Kelet-Békési. Lélekszám tekintetében a mi egyházmegyénk pár száz lélekkel nagyobb, de járulékok tekintetében a keleti testvéreink vezetnek. 1995-ben 7 millió forint volt a Nyugat-Békési egyházmegyében és 15 millió volt a Kelet-Békésiben.

Akarmelyik oldalról közelítem meg a kérdést, megyénkben és az orosházi gyülekezetünkben nagyon elhanyagolt terület a járulék fizetése. Tudom, hogy anyagi gondok vannak, az elszegényedés jelei láthatóak, de ugyanez érvényes sajnos a szomszédunkra is. Valószínűsíthető, hogy az egyház ügyéhez való hozzáállásunkkal van baj.

Őszinte szeretettel és tisztelettel kérünk mindenkit, legyen szíves átgondolni ezt a kérdést és a lehetősége szerint változtasson eddigi gyakorlatán. Természetesen rugalmasan kell mindenkinek

kezelnie ezt a témát, hiszen nem akarjuk azokat a testvéreket terhelni, akik nyugdíja nagyon alacsony (pld. 10 ezer alatti). Ilyen esetben bármilyen kicsi összeget köszönettel elfogadunk.

Jézus Krisztus az életét adta értünk! Ilyen értelemben "Krisztus teste" (= az egyház) csak alamizsnát kér megélhetése és szolgálata érdekében.

A befizetés lehetősége: hivatali időben a Gondnoki Hivatalban. Hétfőn, szerdán, csütörtökön 8-12 között, kedden, pénteken 9-13 között, szombatonként 8-10 között.

Kedden és pénteken a 8-kor kezdődő reggeli áhítat miatt nyit a Hivatal 9-kor! A reggeli áhítat a gyülekezeti teremben van, bárki részt vehet rajta.

Felmérést és vizsgálatot végzünk, hogy miért van olyan megdöbbentően sok társadalmi temetés, azaz miért fordultak el oly sokan Istentől és miért tékozzák el könnyelműen örök üdvösségüket. Így is, újságunkon keresztül is szeretnénk megértetni mindenkivel, hogy az élet egészen nagyon súlyos végkövetkezménye van, nagyon veszélyes eltékozolni az örök üdvösséget. Mert ennek a földi életnek kettős kimenetele van: **vagy vagy!** Vagy örök kárhozat vagy üdvösség! Ez nagyon veszélyes döntés! Aggódó szeretettel hívjuk fel mindenki figyelmét erre! Mert Isten színe előtt kivétel nélkül mindenkinek meg kell jelennie - ez halál-biztos! Olyan biztos, mint az utolsó szívdobbanás!

Az ország más részében szolgáló lelkészekről kapott információim szerint Orosházán kivételesen rossz az arány szemszögünkből nézve. A református és katolikus temetések összesített száma együtt nem éri el a társadalmi temetések számát. Evangélikus szertartású temetés még több volt, mint társadalmi, de az arány itt is megdöbbentő. Más megyékben és gyülekezetekben szolgáló lelkész kollégáim mindig meglepő csodálkozásukat fejezik ki a kivételes orosházi helyzettel szemben. Ilyen mértékben szinte sehol sem idegenedtek el a lakosok az egyházaktól, mint a mi kis városunkban.

Titanic: Nem régen szó volt a helyi rádiók valamelyik műsorában a Titanicról, a szokásos telefonos játék keretében. A megkérdezett információk kívül - 1912. áprilisában jéghegynek ütközött és 1500 ember halt meg, 700 menekülhetett meg, és a roncsokat 1985-ben találták meg - kevesen ismerik a történet megdöbbentő és elgondolkodtató oldalát: a Titanic egy technikai csoda volt, jó eséllyel, hogy rekord idő alatt érjen New Yorkba. Kevesen tudják, hogy a felavatáskor a hajó tatján egy óriási plakát volt olvasható: **"Ezt az Isten se süllyesztheti el!"** A szárazdokban pedig előzőleg a hajómázolók

a látogatók nagy derűtségére ezt mázolták: "No God, no pope!" (Se Isten, se pápa!) A hajót ezen a ponton szakította be a jég. (Közli: Gyökössy Endre: Az őstörténet, Szent Gellért Egyházi Kiadó és Budapest Szabadság téri Református Egyház, 1994. 126. old.)

Gárdonyi Géza nagyszerű írónk **75 évvel ezelőtt**, 1922-ben hűnyt el. Vessünk egy pillantást gondolkodására és hitére Tomka Ferenc: Istenkeresés az irodalomban, Újvidék, 1990. kiadású könyve segítségével. Megtudjuk, hogy lassan vált hívő keresztyénné (katolikus volt), elsősorban az élet alapvető kérdései - lenni vagy nem lenni, az élet értelme? - felett töprengett és így találta meg a hit igazságát. 1884-ben egy levélben, amit barátjának írt, ezt a kérdést teszi fel: "Minek a földön 300 000 millió ember ma, s ugyanannyi 110 év múlva egy ölnyivel lejjebb a föld kérge alatt, s újabb 300 000 millió felette, és mind a boldogságot keresi, de meghal szenvedésben? Mire jó mindez?"

Három évvel később, 1897-ben ugyanennek a barátjának a következőket írja: "Olvastam a lapokban, hogy édesanyád eltávozott. Én... teljes hittel mondom eltávozásnak ezt, és te, aki pap vagy, teljes hittel kell annak fogadnod... Rend és törvény van a világegyetemben. A felfoghatatlanul nagy erő tudja, mit miért foglalt a világrend kapcsába, s mert a meglevő célt nem ismerjük és nem értjük, meg kell benne nyugodnunk."

Ugyanitt: "A buta véletlenség világtéremtő erejében hinni; nem tartom emberi értelemhez méltónak. A mindenségben lehetetlen nem látnom az erőt, az erőben a rendet, a rendben az Elmet." Isten hite rendíthetetlen, s ilyen rövidke párbeszéd maradt ránk tőle: "Hisz Ön Istenben? - kérdezték tőle. Válasza: "Vagyok olyan értelmes..."

Talán egyik legszebb bizonyágtétele, amikor megírta az "Útrakészülés" című versét:

"Miatyánk Isten, mindeneknek Atyja,
kihez hajlunk, mit fű a Nap felé,
az én szívem kétség nem szorongatja,
midőn indulok végóráim felé.

A halál nekem nem fekete börtön,
nem fázlaló, nem is rút semmiképpen:
egy ajtó bezárul itt lenn a földön,
s egy ajtó kinyílik ott fenn az égen:
ez a halál."

Az egyébként szívesen bölcseledő író Isten mély látással ajándékozta meg. Bárhova néz, mindenhol Istent látja meg, s a túlvilágot juttatja eszébe. Foglalkozott az istentagadás, ateizmus, materializmus filozófiájával is, olvasott ilyen könyveket. Könyvtárában megmarad egy olyan ateista, materialista, azaz istentagadó kötet, amit úgy olvasott el, hogy tele van saját kezű bejegyzéseivel, amelyek gúnyosan bíráló és kritizáló bejegyzések: "oktalanak", "értelemetlenek" stb. minősíti az istentagadó érvelés vallásellenes kitételeit. (id. mű. 39k.old)

Isten iránti hálával és mély tisztelettel emlékezünk erre a nagy írónkra, és szeretettel biztatunk bárkit Gárdonyi-renezánszra.

P A K S - Evangélikusok kétnapos országos találkozója **1997. augusztus 23-24-én**, szombat-vasárnap az atomenergia fővárosában. A Kol. 1,27.: "...Krisztus közöttetek..." ige jegyében a fő cím: "Az egyház jövője - a jövő egyháza."

Nagyon szépnek és jelentősnek ígérkezik ez az országos találkozó, kedvezőek a feltételek, a lehetőségek. Reménység szerint 1500 testvért várunk erre a találkozóra az ország minden gyülekezetéből. Lesz közös nagy istentisztelet, rövid előadás, lesznek csoportos beszélgetések. Örömmel tesszük közzé, hogy meghívást kapott a gyülekezeti ifjúság Györi Gábor igazgató lelkész vezetésével, hogy adják elő a paksi színházban a "Luther" című zenés darabot.

KÉRJÜK a jelentkezőket május 15-ig, tekintettel arra, hogy májusban jelteni kell, hogy gyülekezeteinkből hány jelentkező van. Limitált a résztvevők száma, a Nyugat-Békési Egyházmegyénkből összesen 200 fő vehet részt ezen a nagyon szépnek ígérkező alkalmon, ez gyülekezetünkre lebontva kb. 60 főt jelent. Részvételi díj 1.200 Ft., amiben a szállás és az étkezés benne van. **VÁRJUK A JELENTKEZŐKET!**

Szomorúan állapítottuk meg, hogy az utóbbi időben nagyon elhanyagolódnak az esti alkalmak. Előfordult már olyan vasárnap esti istentisztelet, hogy csak a gyülekezeti ifjúság vett részt rajta, felnőtt egyáltalán nem volt. De a csütörtök esti istentisztelet is mostoha, került alkalom. Csak nagy néha fordul elő, hogy tisztességesebb létszám van. A reggeli áhítatok látogatottsága is változékony, de még mindig gyakorta kedvezőbb, mint az esti alkalmaké. Egy korábbi Harangszó újságban már szóváltottuk, hogy az esti istentiszteletek is un. rendes istentiszteletek. A vasárnap esti alkalom célja elsősorban az, ha valaki délelőtt nem jutott el ígét hallgatni, akkor rendelkezésére áll az esti alkalom. Természetesen a délelőtti részvétel nem kizáró ok. A csütörtök esti

istentisztelet célja a hétköznapi zaklatott sodrában elcsendesedve számadást tartani dolgainkról.

Koncepcióváltás: tekintettel az idők változásaira, gyülekezeti életünkben is szükséges volt néhány döntő változást bevezetni. Különösen a nem fényes gazdasági élet kényszerített bennünket koncepcióváltásra, változtatásra.

1. Egyelőre **letesszük a Szeretetotthon építésének hatalmas lelki és anyagi terhét**. Hiszen lényegében készen lett volna az Otthonunk, mert Egyházközségünk rendelkezésére áll 6 kellően felszerelt, egymás melletti lakás hatalmas szobákkal. Másfél hónapon keresztül sokféleképpen hirdettük, szerveztük, a szociális (= diakóniai) munkásunkat is bevonta ebbe az akcióba, hogy lehet jelentkezni az Otthonba az országos feltételek szerint: összesen három érdeklődő volt, és közöttük is csak egy testvér gondolta komolyan a jelentkezést. Ahhoz, hogy egy nulla végeredményű költségvetésű otthont működtetni lehessen, 20-25 olyan jelentkező kellett volna, akik az országos anyagi feltétellel jelentkeznek az Otthonba. Komoly érdekódés híján félretettük a helyi egyházi szeretetotthon építését, helyette a diakóniai szolgálatot erősítjük, azaz gyülekezeti alkalmazásban van egy testvérünk, aki konkrét segítő szándékkal látogatja az időseket és sokféle dologban segít (ebédhozás, kisebb takarítás, gyógyszerkiváltás, orvoshoz kísérés). Igény szerint növeljük majd a diakóniai munkások létszámát. S ha valakinek mégis az lenne a kívánsága, hogy egyházi szeretetotthonban szeretné tölteni idős napjait, akkor a **Nyugat-Békési egyházmegye Tótkomlóson 80 millió forintért felépült, modern és szép Evangélikus Szeretetotthona** 120 férőhellyel rendelkezésére áll. Jelentkezés Esperesi Hivatalunkon keresztül már az idén lehetséges. 1997. május 3-án, szombaton lesz hivatalos és ünnepélyes átadása az impozáns épületnek, D.Dr.Harmati Béla püspök-elnök Úr szolgálatával.

2. Egyelőre **letesszük az új evangélikus templom építésének hatalmas lelki és anyagi terhét**. Elsősorban a jelenlegi gazdasági helyzetre való tekintettel, hiszen fontosabb az intézményeink megfelelő működtetése (óvoda, iskola). Másodsorban azért is levesszük a napirendről, mert a minimálisnál is minimálisabb igény jelentkezett a Körúti templom építésére, mondható, hogy majdnem mínusz volt az érdeklődés. Az építkezés költsége 30 millió forint körül lett volna minimum. Ha tisztességes igény lett volna az új templomra, akkor természetesen mindenképpen keresztülvittük

volna. De a jelenlegi istentelen világban, ahol a társadalmi temetések száma is páratlanul elképesztő, kimerítően felesleges erőfeszítés lett volna ez az építkezés. *A letett alapkövet korunk szellemi állapotának szomorú mementójaként eltesszük utódaink számára.* Fájó és ünneprontó emlékem: amikor 1994-ben az alapkő letétele volt, egy idősebb hölgy - nem tudta, ki vagyok - felháborodva replikázott a sarkon, hogy minek ide ez a templom, inkább gyógyszertárat építenének. A 95-ös Harangszó egyikében ezt meg is írtam részletesen - a blaszfémikus beszédű idős hölgy talán azóta már a gyógyszert sem tudja megvenni az ára miatt, de az is lehet, hogy már elment odaára és megtudhatta, talán mégsem lett volna baj, ha van egy új templom, ahol hirdetik az ígét, hogy üdvösségre térjük, és ne a kárhozáté legyen valaki.

Két rövid megjegyzés: azt az összeget, amit a gyülekezet 1995-ben áldozati vasárnapon összeadott a Szeretetotthonra, kamatoztattuk és a diakóniai munkás fizetésére fordítjuk. Valamint azokat az adományokat, amelyek (kb. 150 ezer Ft.) az új templom építésére érkeztek, a régi templomunk javítására és fűtésére fordítjuk.

Felhívjuk a testvérek figyelmét az 1997-es esztendő igéjére. Jézus Krisztus ezt mondja: "Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti, vagy a romlásba viszi?" Ezen újra és újra el kell gondolkodnia mindenkinek!

Összeállította:
Ribár János
lelkész, esperes

Pilinszky János emlékére

Mikor a búcsúzásnál a hátadat mutattad,
Tarkódon korommal jegyezték meg maguknak,
Aztán hazafelé hajnalban
szívedre telepedett a Csend,
De hallottad, hogy
valahol egy közeli udvarban
halszemű kézművesek
ácsolják a Keresztet...

Később felriadtál,
de vigasztalan volt az ébredésed,
mert a függőnyminták közül
tágrameredt halszemek
bámultak feléd.
És véresre kapartad
tenyeredben azt a régi
sebhelyet.
Felvetted hát a sarudat,
hogy megkeresd
azt a közeli udvart...

Kun Róbert
tanár



OROSHÁZI EVANGÉLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA

Egyházi iskolánkba azoknak a leendő 1. osztályos gyermekeknek jelentkezését várjuk, akiknek szülei a testi - szellemi nevelés mellett a lelki nevelést is fontosnak érzik. A lelki nevelésen kívül színvonalas iskolai oktatásra törekszünk. Ennek érdekében a következő lehetőségeket nyújtjuk gyermekeinknek:

- *kiemelt anyanyelvi nevelés
ingyenes nyelvoktatás:*
- *idegen nyelvi tagozat 1. osztálytól - angol
vagy német*
- *második idegen nyelv tanulása 2. osztálytól
számítógépes programozott nyelvoktatás
felső tagozaton*
- *számítástechnikai oktatás felső tagozaton*
- *alsó tagozaton számítástechnika szakköri
keretek között*
- *zenei előképzés - egyházzenei ismeretek*
- *igény szerint sportolási és*
- *egyéb szakköri lehetőségek*
- *6 osztályos gimnáziumi oktatás lehetősége*

Beiratkozás a város többi iskolájával egyidőben történik.

Az iskolába a város egész területéről, ill. környékéről várjuk a gyermekeket.

A megkereszteltség vagy a felekezeti hovatartozás nem feltétele a beíratásnak.

**Szeretettel várunk minden gyermeket
iskolánkba!**

AZ EVANGÉLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ELSŐ FÉLÉVÉRŐL

"A bölcsesség kezdete
az Úrnak félelme"

Július 1. óta Orosházi Evangélikus Általános Iskola vagyunk. Négy évig készültünk erre. Munkatervünk tanévenként tűzte ki célul az egyházi iskolában folyó munkára való fokozatos felkészülést. Akik ezt vállalták, ma is velünk vannak.

Sokan, sokszor megkérdézték tőlünk, miben más és mitől más az egyházi iskola. Az egyházi iskola is iskola. A testi-szellemi-lelki nevelés színtere. Az első kettő minden iskolában folyik, de a lelki-hitbeli nevelésre csak az egyházi iskola alkalmas.

Mi a hit?

"A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés" (Zsid 11,1)

Isten munkatársakként használ bennünket (Lk 12,7) feladatunk elvégzésében. Munkálkodásunk nem hiábavaló, csak azt kell világosan tudnunk, hogy mi ugyan vehetünk és öntözhetünk, de a növekedést az Úr adja. (1 Kor 3,6)

Pedagógus szemmel nézve: aki vet, az lehetőleg a szülő legyen. A szülői ház a legalkalmasabb a magvetésre. Ha ez nem történik meg, akkor az iskola feladata lesz a vetés is, nem csak az öntözés.

Az egyházi iskola többlete az tehát, hogy a testi-szellemi nevelés mellett a lelki nevelést tartja elsősorban szem előtt. A lelki nevelés pedig azt jelenti, hogy Jézus Krisztus ismeretére és a benne való hitre kívánjuk eljuttatni gyermekeinket. És arra kérjük Isten áldását, hogy így legyen.

Az 1996/97-es tanév máig is emlékezetes első napja augusztus 31-e, amikor az 1992-től tagozatosként működő egyházi iskola felszentelésére került sor. Iskolánk első 5 évfolyama, a pedagógusok és az iskola többi dolgozója teljes létszámában vett részt ezen az ünnepségen. A családtagok, a szülők, a gyülekezet és a meghívottak népes táboraival együtt megtelt az ősi orosházi evangélikus templom.

Az iskolában rendezett fogadáson meleg, szeretetteljes hangulatban folyt a beszélgetés múlttól, jelenről és jövőről az igen gazdagon terített svédasztal körül. Az ünnepség és a fogadás zavartalan lebonyolításában önzetlenül segítettek nekünk a szülők és a gyülekezeti tagok is.

Igen. Gyülekezet - iskola-otthon.

Préd 4,12-ben olvashatjuk: "... a hármassal fonál nem szakad el egyhamar"

Az ünnep után megkezdődött a hétköznapi munka. Szépen kitakarított - ötödikeseinknek kifestett - termek várták a gyermekeket. Elkészült iskolánk új jelvénye, melyet Dr. Horváth Antalné tervezett. Ennek kicsinyített mását mindannyian büszkén

viselhetjük is. Az Istenbe vetett hitet, a reményt, a tudást és hazánk iránti szeretetet hirdeti.

A szülők segítőkészségének további eredménye, hogy ősszel felépült a biztonságos kerékpártároló is, melynek bekerítésére tavasszal kerül sor.

Kinyithatjuk végre a földszinti folyosó végét is. A könyvtár helyet kapott a volt gondnoki lakás szobáiban, a konyhában pedig a lányok süthetnek-főzhetnek technikaórán.

Négy osztályunk új asztalokat, székeket kapott, kettőben a kinyitható tábla is felkerült a falra. Igazán boldogok lehetünk, és lehetnek a gyermekek is.

Büszkeségünk az a sok új számítógép is, melyet az evangélikus egyháztól kapott pénzből vettünk. Berendeztünk egy számítógépes termet, egy tanterem pedig egész osztály oktatására is alkalmas. Így a második félévben a technikaóra egyik részén számítástechnikával ismerkedhetnek tanulóink felső tagozaton - nemcsak szakköri keretek között. És mindez ingyenes. Kiváló szakember foglalkozik velük, aki a tanév végéig óraadóként dolgozik nálunk.

Iskolánk tanulóinak száma 420 (214+206), ebből 260 egyházi osztályos. A gyermekekkel 18 tanulócsoporthoz 38 nevelő foglalkozik. 7 iskolaotthonos és 3 napközis csoportunk van.

A tanév kiemelt feladata az anyanyelvi nevelés, a matematika és az idegen nyelv eredményes tanulásának segítése. Az olvasás, írás, a szép magyar beszédre nevelés elsődleges feladatunk. 4-5 éve angolt, ill. németet tanuló gyermekeink már igen sokat tudnak, szívesen tanulják, rendszeresen készülnek a nyelvi órákra.

Magatartás

Jézus a János 14,15-ben ezt mondja tanítványainak: "Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat"

A tanítványok szerették Jézust, mert tudták, hogy az is szereti őket. Az olyan gyermekek, akik tudják, hogy szüleik, tanáraik szeretik őket, mindent megtesznek, hogy kedvükben járjanak. A feltűnően rossz magaviselet mögött ott lappanghat a szeretetlenség ténye. A helytelen viselkedés legtöbbször kiáltás a figyelmesség, a szeretet után. A szeretet nem vall kudarcot (1 Kor 13). A fegyelem szeretet nélkül ugyanolyan hatástalan, mint a szeretet fegyelem nélkül. Ezért fontos, hogy világos határokat szabjunk. Ha megértik, hogy ez saját maguknak is jó, készek arra, hogy tartsák is

magukat ehhez. Az is természetes persze, hogy olykor tiltakoznak ellene. Reagáljunk erre mindig szeretettel, de határozottan, következetesen.

Minden engedelmesség, jó magaviselet és helyes nevelés alapja Isten szeretete és ígéje. "Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsátsatok meg egymásnak..." (Ef 4,32)

Isten ígéjében nem csak szeretetteljes utasításokat és viselkedési szabályokat adott nekünk. A kereszten véghezvitt műve, feltámadása és Szentlelke által erőt és bölcsességet is kapunk akarata teljesítésére.

Az igazi szeretet nem engedi, hogy az akaratos gyermekben a szülő engedékenysége miatt kifejlődjön az engedetlenség és tiszteletlenség, mert ezek a jellemvonások egész életét meg fogják határozni, negatív hatást gyakorolva saját magára és mindazokra, akiknek együtt kell vele élni

Isten segítségével bízva segítsük mi a szülőket és gyermekeket abban, hogy ez ne következék be.

A félévi értekezlet a Biblia egyik versével zárult:

"Mert amit korábban megírtak,
a mi tanításunkra írták meg,
hogy az Írásokból türelmet és
vigasztalást merítve reménykedjünk."
(Róm 15,4)

Nagy Sándorné
ig.h.

Rövid hírek

Az Evangélikus Általános Iskolában 1997. február 14-én nyílt nap volt. A leendő 1. osztályos gyermekek és szüleik ismerkedhettek a tanító nénikkel és az iskolával.

Nagyon sok volt az érdeklődő mind a tanórákon, mind a délutáni kötetlen beszélgetésen.

Beiratkozás: az evangélikus iskolai beiratás április végén lesz - a város többi iskolájával egyidőben. Előzetesen jelentkezni lehet az iskolában az I. emeleti igazgatói irodában.

Az Orosházi Evangélikus Egyházközségtől kapott 1.000.000 Ft. támogatásból az iskola számítógépeket vásárolt. Ebből berendezett egy számítógépes termet, mely a számítástechnika oktatására alkalmas. Szeptembertől minden felső tagozatos tanuló technikaórán számítógépes oktatásban részesül. Az alsó tagozatosok - érdeklődés szerint - továbbra is szakköri foglalkozásokon vehetnek részt.

Március 3-án a Hajnal Óvoda nagycsoportosai meglátogatták az evangélikus iskolát. Beülhettek a számítógépes terembe és játszhattak is a gépeken.

HÍREK A HAJNAL - ról

Mindennapjaink idegesítő, nyugtalanító hírei között szeretnék a gyülekezet óvodájáról örömteli, reménykeltő hírekkel tájékoztatást adni.

Óvodánk mindennapi életében az egyházi nevelést a megkeresztelt gyermekkel való folyamatos kapcsolattartással kezdjük, mégpedig a születésnap köszöntések, az egyházi oktatási intézményekről küldött tájékoztatások segítségével.

Mégis van az egyházi óvodai nevelésnek két fő iránya, amit különösen fontosnak tartunk. A gyülekezet életében az óvodai évek alatt: a folyamatos bekapcsolódást, illetve az egyházi iskolával való szoros, élő kapcsolat kialakítását.

Mindez a nevelési programban valósul meg, így biztosítva a gyermekeknek azt, hogy az óvodás évek kezdetétől, életkoruknak megfelelően részt vehessenek a gyülekezeti alkalmakon.

Kezdetben természetesen a gyermek istentiszteleteken való részvétel az, ami a gyermekek számára is érthető módon ad lehetőséget Isten ígéjének befogadására. Ugyanakkor folyamatosan ismerik meg az istentiszteleti szokásokat, a gyülekezeti énekeket.

Nagyon fontos, hogy egyre több szülő kíséri el ezekre az alkalmakra gyermekét, így mód nyílik a fiatal szülőkkel való kapcsolatfelvételre is. Természetesen az óvodában a szülői értekezleteken lelkészünktől állandó lehetőségük van a szülőknek segítséget, információt kérni gyermekeik vallásos neveléséhez.

A másik fontos esemény, hogy az evangélikus iskola igazgatónöje, tagozatvezetője önzetlen szolgálata segítségével az iskolába menő gyermekek számára az evangélikus iskola nyelvi tagozatára megkezdődött ebben az évben a játékos nyelvi előkészítő foglalkozás. Nagyon áldásosnak érezzük ezt a szolgálatot, mert a gyerekek ilyen módon is találkozhatnak az iskola pedagógusaival, így az iskolához, a tanítókhoz pozitív érzelemmel kötődnek.

Megvalósul így óvodánk életében, hogy két fontos pillér erősítse az óvodai nevelést: a TEMPLOM és az ISKOLA!

Köszönjük lelkészünk és a pedagógusok áldozatos szolgálatát!

Ezekben a hetekben is érezzük feltámadott Urunk kegyelmét, a húsvéti örömhírben a HAJNAL reménységét!

Krisztus mondja: "Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig" (Mt. 28,20)

Révészné Tóth Erzsébet
óvodavezető

“Ne szóljon Igéd hiába...”

A REFISZ által több évvel ezelőtt elindított bibliai történetmondó verseny nemes kezdeményezését folytatva, az idén is megrendezésre került a megmérettetés. A verseny célja, hogy a gyerekek már iskolás korban megismerkedjenek a bibliai történetekkel, megértsék az ige üzenetét és igyekezzenek ennek megfelelően cselekedni.

“Legyetek az Igének cselekvői
ne csupán hallgatói”

(Jak 1,22)

Ennek jegyében hirdették meg a versenyt 1996 karácsonyán. Az osztályokból a legtöbben megtanulták az elég nehéz ószövetségi igeszakaszt. Így nehéz feladat volt kiválasztani azt a 3 tanulót osztályonként, akik az iskolai fordulón mérték össze tudásukat.

Itt dönt el, hogy ki lesz az a 3 tanuló korcsoportonként, aki majd méltón képviseli az Orosházi Evangélikus Általános Iskolát a Református Egyház által szervezett hódmezővásárhelyi területi fordulón.

A feladat az eddigi ószövetségi rész mellett még egy újszövetségi résszel bővült. Így az 1-2. osztályosok az ember teremtését és az elveszett juh példázatát, a 3-4. osztályosok Salamon bölcs ítéletét és a gazdag ifjú történetét, az 5-6. osztályosok pedig József életének egy részletét és Jézus életének történetét mondják el.

A versenyre 1997. február 22-én délelőtt került sor. Iskolánkat 15 gyermek képviselte. A bibliai szöveg igen nehéz és egyben nemes feladat elé állította a versenyzőket. A pontos szövegtudás mellett az előadásmód és a szép magyar beszéd fontos szempontként szerepelt a zsüri értékelésében. Egyszerre több helyszínen folyt a színvonalas versenyzés. A gyerekek nemcsak magasszintű felkészültségükről, hanem lelki értékeikről is bizonyásgul szolgáltak a zsüri előtt.

Fontosságát érezzük ennek a versenynek, hiszen hallottuk és tapasztaltuk, hogy a bibliai igék könyv nélküli ismerete személyes hitéletünkben is sok esetben építő és megtartó erejű.

Az eredményekből látható, hogy a verseny területi fordulóján helytálltak iskolánk tanulói.

Résztevők és helyezettek:

Vincze Dalma	1.a	
Fülöp Tamas	1.a	
Mátó Netta	1.b	I. helyezés
Török Ivett	2.a	
Fejes Anikó	2.b	
Arany Brigitta	2.b	II. helyezés
Busch Szabolcs	3.a	
Czékmán Veronika	3.b	
Várdai Zsuzsanna	3.b	
Süle Veronika	4.a	
Göboly Anett	4.b	II. helyezés
Zsigovics Péter	4.b	
Arany Mihály	5.a	II. helyezés
Bíró Attila	5.a	
Tóth Adrienn	5.b	

Dicséret illeti őket kitartó szorgalmukért, amellyel erre a versenyre készültek és az ott tanúsított példás magatartásért.

A versen döntőjéhez, amelyre Gyulán kerül sor, Isten áldását kívánjuk a továbbjutóknak.

GYÜLEKEZETI HÍREK

HÁZASSÁGKÖTÉS

Dr. Nagy István és Hévvizi Andrea 1996. december 21-én kötöttek házasságot.

ISTEN VEZESSE ÉS IRÁNYÍTSA ŐKET ÉLETÚTJUKON ÉS SEGÍTSEN MEGTARTANI FOGADALMUKAT!

KERESZTELÉS

Takács László és Rattai Erika leánya: ANDREA 1996. december 22-én
Gyarmati János és Rác Ilona fia: ATTILA 1996. december 25-én
Rábai Gábor és Dani Anikó Gabriella fia: GÁBOR TAMÁS 1996. december 26-án
Sándor Zsolt és Szalacsi Kinga fia: DÁVID 1996. december 26-án
Tóth Ferenc és Horváth Magdolna leánya: ANIKÓ ZSÓFIA 1997. január 26-án
Sonkolyos Zsolt Sándor és Lázár Szvetlána fia: VIKTOR 1997. március 2-án
László István és Juhász Rozália leánya: BARBARA 1997. március 2-án

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

TEMETÉSEK

1996. december 14 - 1997. március 5-ig

Hegyi Antalné/Berta Margit Julianna 81/, Fejes Józsefné/Soós Julianna 85/, ö.Horváth Mátyásné/Takács Mária 70/, Bomba János/75/, Csiszár Bálint/78/, Laduver Pálné/Vári Szabó Julianna 69/, Domoki József/64/, Szemenyei Antal/55/, ö.Lenti Józsefné/Párkány Etel/82/, Csizmadia Györgyné/Szente Margit 84/, ö.Vági Mihályné/Kardos Etelka 80/, Dr.Tömböly János/82/, ö.Szabó Istvánné/Hajdu Julianna 84/, Magyar Julianna/86/, Kiss János/84/, Sin Antal/76/, ö.Tenkes Gézné/Ravasz Etelka 75/, Német Márton/74/, Pál István/53/, ö.Dénes Bálintné/Rác Piroksa 82/, Páli Mihály/65/, ö.Szabó Ádámné/Fazekas Emilia 83/, Madarász Béla /59/, Asztalos Sándorné/Sinkó Etel 82/, Antali Sándorné/Varga Margit 71/, Tóth Mihály/66/, Fekete Bálintné/Szekeres Rozália 82/, Benkő József/87/, Szamosi Károly/64/, Szabó Rozália/83/, Abonyi László/73/, Valaczkai György/86/, Igaz Lajosné/Berta Etelka 77/, ö.Németh Jánosné/Varga Jusztina 88/, Gulyás Istvánné/Németh Gizella 67/, ö.Balló Lajosné/Györgyi Irén 82/, ö.Rajki Mihályné/Balogh Eszter 82/, ö.Németh Józsefné/Kun Margit 88/, ö.Sajtos Ferencné/Vetro Julianna 69/, Fazekas József/88/, Tóth Ferenc/73/, Ravasz Imréné/Engelhardt Erzsébet 84/, Benkő Istvánné/Szabó Mária 81/, Rác Béla/87/, Mislai Antal/86/, Böröcz Sándor/90/.

“ÉN VAGYON A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET:
AKI HISZ ÉNBENNEM, HA MEGHAL IS ÉL”

HARANGSZÓ ÚJSÁGUNKRA A KÖVETKEZŐ TESTVÉREK ADAKOZTAK

Gombkötő Lajos és neje	1.000	Hegedűs Sándor	500	Kovács Jánosné	500
Szula Lajos és neje	1.000	Szász István és neje	1.000	Kunszeri Miklósné Kiskunhalas	500
Nagy Ervin és Füst Enikő	400	Tóth Lenke	1.000	Szikora József	1.000
ö.Kocsis Mihályné	500	Sztojanov Istvánné	500	id.Süle János	500
Dr. Horváth Antal	1.000	Fabian Ferencné Szeged	500	Szabó Jánosné	500
Kiss Józsefné	500	Pintér Attila	500	ö.Kovács Ferencné	200
Jankó Lajosné	1.000	Horváth Antal	500	Zsiros János	500
ifj.Dominkó Sándor	1.000	Bakk Sándorné	1.000	Kertai Jánosné	500
Kovács Lajos	500	Soós Tibor Budapest	500	Kerekes Mihályné Kardoskút	300
Jeges Károlyné	100	Györgyi Bálint és neje	1.000	Zelenka Edit	500
Evangelikus Iskola	1.000	Dr.Soós Tibor	1.000	Kovács Lászlóné és Nagy Dénesné	500
Hírjék Pálné Csanádapáca	1.000	Istennél tudva lévő testvéreinktől		Sárközi Bálintné	300
Verasztó Ferencné Kardoskút	300	név nélkül: január 17-én	1.000	Németh Józsefné	500
Andrusik Béláné Csanádapáca	600	február 20-án	500	Füst Enikő	500
Szász János	1.000	február 26-án	500		
Horváth József	1.000	Juhász Vilmosné	1.000	Istennél tudva lévő 23 testvérünk adománya	
Gulyás Sándorné	1.000	ö.Gabnai Antalné	1.000	(november 29.)	2.500
Zalán Beáta	100	Szénási Ernőné	500	KÖSZÖNJÜK! ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN	
Czikora Lajos Kardoskút	500	Macher Lajosné	500	AZ ADAKOZÓKON!	
Flór Mihály és neje	1.000	Dani Józsefné	1.000		
Barna Béláné Kardoskút	300	Csiszár Mihályné	500		
Nagy Lajos	1.000	Vári Szabó Lajosné	300		
Hajdú Mihályné	500	Vági Lászlóné	500	Összeállította: Pleskó Józsefné	